

ZÁBOŘSKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK 16.

ZÁBOŘÍ 19. 12. 2022

ČÍSLO 4/2022

Úvodní slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

dovoľte mi, abych se trochu poohlédl za letošním rokem. Ten nám všem po dvouleté koronavirové pauze dovolil hromadně se scházet a užívat si života jako dříve. Proto jsme i my na obecním úřadě usoudili, že je ideální čas uspořádat sraz rodáků a udělat tím pomyslnou tečku za nepříjemným obdobím. Letošní rok byl, co se týká kulturních a společenských akcí, docela plodný, kdo chtěl, tak některé akce navštívil a může posoudit sám.

Poslední listopadovou sobotu jsme ozdobili vánoční stromeček a poté jsme již tradičně uspořádali přátelské posezení s našimi místními spolky a s lidmi, kteří nám pomáhají nebo s kterými spolupracujeme. Na této akci jsme prezentovali, co se letos u nás v obci událo, a hlavně to co nás čeká v roce nadcházejícím. Tímto bych vás chtěl s hlavními projekty seznámit. Největší, a i nejnákladnější projekt, co nás v roce 2023 čeká, je realizace čtrnácti stavebních parcel, zde máme hotový projekt a kopu povolení, takže nám nic nebrání parcely realizovat. Dále máme projekt na zateplení budovy pošty a služeb, zde čekáme na dotační výzvu. Také začínáme pracovat na dokumentaci k rekonstrukci „staré hasičárny“, která bude sloužit jako garáž a zázemí, kde budou uskladněné stroje na úklid obce a podobné věci. Dále máme rozjeto spoustu projektů, ale vše je o financích. Mezi tyto projekty patří například dostavba kanalizace, s kterou bychom chtěli spojit přesunutí elektrické sítě do země a s tím jsou spojené další důležité věci, jako je nové veřejné osvětlení, nový rozhlas atd. Také přemýšlíme, jak ušetřit na energiích v naší ZŠ a MŠ. Ale ať se nerozepisují jen o práci. Také plánujeme ve spolupráci s našimi spolky různé společenské akce a setkávání se. Na obecním úřadě myslíme, že lidé by se měli scházet a bavit se. Protože scházení se s přáteli a spoluobčany je potřeba v každé době. Člověk při tom zapomene na starosti všedních dní a užije si pohodu a klid. Tímto bych vás všechny chtěl pozvat na výročí 135 let našeho hasičského sboru, které proběhne v květnu 2023.

Na závěr vám všem jménem celého zastupitelstva děkuji za spolupráci. A hlavně vám všem přeji krásné svátky vánoční plné pohody, klidu, ať máte kolem sebe své rodiny a známé. A do nového roku vám přeji hlavně hodně zdraví, pohody, lásky, štěstí a ať se nám všem v roce 2023 plní naše sny a přání.

Šťastné a veselé Vánoce a krásný nový rok přeje Michal Říšský a celé zastupitelstvo obce Záborej.

Michal Říšský, starosta obce

Obec Záborej

Vás srdečně zve na

VÁNOČNÍ ZPÍVÁNÍ

(vystoupí pěvecký sbor NEKTARKA a děti ze ZŠ a MŠ Záborej)

ve čtvrtek **22. 12. 2022**

17.00 hod. zpívání dětí u stromku na návsi
17.30 hod. sbor v kostele sv. Petra a Pavla
v Záborej

Lidé z naší obce – Veronika Nováková aneb jako vymalované „nejen“ vánoční po- vidání s Veverkou

Tento rozhovor jsme domlouvaly a odkládaly od léta, původně jsme si totiž měly povídat jen o malování a první veřejné výstavě Verunčiných obrazů, která se konala v Komunitním centru v Blatné od dubna do června letošního roku. Jenže čas letí úměrně povinností, radostem a starostem, které obě máme, a my se termínem našeho prvního setkání posunuly až k adventu. Znalý jsme se jen od vidění, a tak když jsem při povídání od Veroniky slyšela a hlavně viděla nadšení, jak strašně moc miluje Vánoce, bylo mi jasné, že to čekání bylo „osudové“ a parádně sedne právě do vánočního čísla zpravodaje.

Veronika bydlí v Záboří pátým rokem, narodila se v Rakovníku, ale už od čtyř let vyrůstala v nedalekých Strakonících. S manželem Standou a dcerkou Zuzankou se z městského bytu odstěhovali do vesnického domečku a do rodinky brzy přibyla druhá holčička, Májinka, patří k nim ještě tak trochu neposlušný pesek a více než svěhlavý kocour. Věřte, nevěřte, ti všichni se tím naším několikahodinovým rozhovorem pěkně prolínali s příběhy a zážitky, které Veronika prožívá a které ji utváří v takového člověka, jaký je. Nepovídala jsem si nakonec vlastně jen s nadanou výtvarnicí, ale především s milující maminkou a milovanou manželkou, úžasnou dcerou, báječnou sestrou, babiččinou Veverkou, zodpovědnou učitelkou, férovou kolegyní, mistryní Evropy v break dance, rozvernou hiphoperkou, půvabnou orientální tanečnicí, metalovou zpěvačkou a textařkou, ale i pečlivou autorkou pracovních listů pro MŠ, v neposledním s milovnicí bramboračky a Moravy. Kdo ji zná, ví, že ve Veronice potkáte praštnou holku i distingovanou něžnou dámu v jednom. Myslím, že právě proto má schopnost dávat svoji duši do všeho, co dělá a rozvíjí svůj talent všemi směry. Navíc Veronika patří mezi lidi, se kterými si povídáte tak snadno a přirozeně, jako dýcháte. Je neskutečně nabitá emocemi, empatická, energická, i když si je vědomá své ceny, má notnou dávku sebereflexe, takže se stejnou sa-

mozřejmostí mluví o svých chybách jako o svých přednostech. Taky se sama sebe občas na něco zeptá a sama si odpoví. A občas jsem se tedy ptala i já:

Jak to bylo s tou první tvou výstavou?

„Odhodlala jsem se já sama oslovit pracovníky blatenské kulturní Plantáže, kontaktovala jsem Sašu Kalousovou a podařilo se domluvit instalaci mých prací ve velké hlavní chodbě komunitního centra na tři měsíce. Byla jsem hrozně překvapená, že se dvě díla brzy prodala a že kupující byla ochotná počkat do konce výstavy.“

Loučí se ti těžce s prodanými obrazy, které jistě tvoříš mnoho hodin?

„Určitě to pro mě nebylo jednoduché, i menším plátnům věnuju 10 – 12 hodin a kus sebe. Jiné je prodat tričko, tašku nebo i obraz dělaný na zakázku, s tím tak nějak počítám, že jdou na prodej. První obraz na plátno jsem vytvořila před čtyřmi lety, některé jsem si malovala prostě pro radost, jako dárky pro své blízké. V covidu mi moc pomáhalo od všeho utéct, zapomenout na starosti a nepříjemnosti – to období mi dalo hodně zabrat po všech stránkách. Ale jsem opravdu moc ráda, že se moje obrazy prodaly, a nakonec, že je i předával kupující manžel.“

Jaká témata volíš sama a co nejčastěji maluješ na zakázku?

„Miluju květinové motivy spojené s abstrakcí provedené v akrylu na velká plátna, v přírodních odstínech – hnědé, rezaté – sama jsem přírodní zrůčka. Miluju kobaltově modrou barvu, ale i zářivě žlutou – tyto barvy třeba osobně nenosím na oblečení – ale ráda s nimi maluju, třeba oblíbené slunečnice.“

„Na objednávku jdou hodně znamenité zvěrokruhy na menší plátna. Snažím se stále dělat něco nového, třeba malbu na zdi, už jsem malovala dva dětské pokojíčky. Teď zkouším dřevo, na adventní trhy připravuji svíčky a domečky, andílky. Dělam i dárkové Mikulášské látkové sáčky. Díky své práci učitelky v mateřské škole jsem se vrhla na návrhy pracov-

ních listů Školka s Veverkou, chtěla bych si sama navrhnout motivy, a to mohu i díky speciálnímu programu a grafickému tabletu. Jsem nadšená, že je o moji práci zájem a využívají ji kolegyně z jiných MŠ díky sdílenému webové-

mu portálu, to mě teď naplňuje a děsně baví. Do budoucna bych chtěla dělat třeba loga pro firmy nebo jiné grafické návrhy.“

Veverka je tedy tvoje přezdívka?

„Někdy se mnou svázaná, jako zvířátko ji miluju, říkávala mi tak babička – a už mi to zůstalo. Používám ji jako značku, už jsem ji i malovala na obraz, je to všetečné neposedné stvoření jako já, na zrzku s pihovitou tváří se to prostě hodí.“

Jak jsi se dostala k práci učitelky v mateřince?

„Vzorem mi byla moje učitelka ze školky, paní Machová. Toužila jsem po tom tedy odmala. A i díky podpoře a výchově mé maminky, nakonec jsem šla ale studovat na Obchodní akademii do Písku a až potom jsem zkusila obor Učitelství pro MŠ na Jihočeské univerzitě. Začínala jsem ve strakonické Školní, pak v Lidické, a nakonec na Šumavské. Teď po druhé mateřské dojíždím do Cehnic. Tu práci miluju a dávám jí všechno, baví mě pracovat s dětmi na vesnici, chodit s nimi do přírody, poznávat vše kolem, rozvíjet jejich schopnosti i pomáhat těm, kteří neměli třeba podle úsudku jiných tolik štěstí a trpí nějakým postižením. Práce s autistickými dětmi chce sice trpělivost, ale pokroky jsou naprostou odměnou, užívám si to, že se nám tyto děti daří zapojovat a rozvíjet stejně jako zdravé.“

Jakou činnost máš s dětmi nejraději – hodně malujete?

„Já totiž nejen ráda maluju, ale taky tancuju a zpívám. Jako náctiletá jsem dělala break dance a dostali jsme se do Chorvatska na Mistrovství Evropy, kde jsme vyhráli. Na světové klání už jsme pak nejeli jen proto, že bylo v Americe a nám se nepodařilo vybrat peníze na cestu. Pak jsem se dala na HIP HOP, vedla jsem i skupinu, ale dnes se věnuju orientálním tancům, dokonce obrážíme plesy a svatby, kde s kamarádkami tančíme na přání. No, a zpívání to taky miluju, chodila jsem do sboru, i ve školce hraju na kytaru – abych k tomu mohla zpívat. Nejsem vyhraněný typ, líbí se mi jazz i pop.“

Zpívala jsem i psala anglické texty pro naši metalovou skupinu Dreaming Fairy, se kterou jsme v roce 2013 vydali CD. Dnes bych si tak ráda zazpívala s přáteli, ale není čas, ale děti jsou vděčné publikum, dokonce mám ve školce chlapčeka, který doslova na mě čeká, až mu zazpívám.“

Zpívání patří i k blížícím se Vánocům, jak je prožíváš ve školce a jak s rodinou?

„Přiznávám, že připravám na vánoční výzdobu, ale i tradicím dávám více času a energie právě ve školce. Doma už na dokonalé nachystání není tolik času, kolik bych si přála mít. Miluju ale tu atmosféru, tu neopakovatelnou vůni Vánoc. Zbožňuji světýlka, to prostě k Vánocům patří. Samozřejmě dojedeme na plantáž do Sedlice s holkama vybrat stromeček a společně ho nazdobíme, Ježíšek k nám nosí jen dárky. Každý rok máme stromeček jinak laděný, do dvou tří barev, a docela mě mrzí, že je trávíme sami. U

nás doma jsme vždycky měli ty pravé rodinné Vánoce, kde se sešli i příbuzní. Ale možná o to víc si teď užíváme volna, zpíváme si koledy, pečeme cukroví, rozkrojíme si jablčko. Hlavně jsme spolu.“

Děkuji za tak otevřený rozhovor, jak jen může být. Možná se někomu bude zdát, že Veronika často opakuje slůvko miluju, a já vím, že to není póza, při tom slovíčku se vždycky rozzářila a bylo jasné, že miluje především život, a to krásné co k němu patří – lidi, zvířata, věci, skutečnosti. Myslím, že je to krásné poselství od Veverky pro letošní Vánoce - milujte lidi, zvířata, věci, skutečnosti....

Text Jitka Říhová, foto Veronika Nováková

Rybářské závody 15. 10. 2022

Vážení přátelé sportovní rybařiny, dovolte, abychom Vás informovali o jedné krásné rybářské akci, která se konala v sobotu 15. října 2022 na nádrži „Louže“

v Záboří u Blatné. Je nám velkým potěšením, že jsme mohli uspořádat tyto rybářské závody, kterých se účastnilo 10 závodníků ve dvou kategoriích. Počet dorazivších závodníků byl za nepříznivého počasí menší než v minulých ročnících. Byli připraveny poháry, dárkové tašky a dárky od sponzorů, u nás totiž každý závodník vyhrává. Závodní den se skládal tradičně z chytání „na míru“. Každou rybu měřil zábořský rybářský patriot Kája Šperlík. Závod začínal kolem 7. hodiny ranní a chytalo se do 12 hodin.

Po celou dobu závodu bylo pro všechny zúčastněné zajištěno chutné malé občerstvení a posezení pod stanem. Nakonec se sešlo více konzumentů, než závodníků. Po sečtení dosažených výsledků mohli organizátoři přejít k vyhlášení výsledků.

Korunovali jsme první 3 děti, na třetím místě byl s 5 cm Jan Finěk, stříbrný pohár obdržel Ondra Klečka s nachytanými 44 cm a první místo a největší pohár si odvezl Kryštof Vlach, který nasbíral úctyhodných 262 cm a mohl klidně konkurovat dospělé kategorii.

Po dětském ceremoniálu následovalo předání cen dospělým. Na třetím místě se umístil František Šeřl s 211 cm, druhou příčku obsadil František Ernest s 229 cm a vítěz dospělé kategorie byl Jaroslav Kočí, který nachytl rybu v délce 341 cm.

Myslím si, že to bylo pěkně strávené dopoledne a každý si to užil. Už se těšíme na příští závod, který se bude konat někdy na jaře 2023. Termín bude upřesněn.

Chtěl bych poděkovat Klárce Končelové, Michalu Bělovi a Ericce Ježkové za kvalitní organizaci. Nesmím zapomenout poděkovat také našim sponzorům.

Pavel Marek

Vánoční stromeček a adventní trhy

Tradičně zahajujeme v Zábοří advent rozsvícením vánočního stromku a adventními trhy v Zábοřské hospůdce. Letos je stromeček na návsi obzvláště krásný a magicky přitahuje oči po setmění k půvabné kombinaci světélkujících řetězů a zlatavých blyštících se šišek – adventem prostě teprve začíná to opravdové těšení na Ježíška.

Většina z nás si i doma touží právě už o první adventní neděli nastolit atmosféru Vánoc. Absolutní trendy i tradiční výzdoba, klasické atributy Vánoc i voňavé pochutnání nám pak k této příležitosti připravuje Veronika Škodová spolu s velkou partou nadšenců na sále Zábοřské hospůdky. Nikdo se tak nemusí obávat, že prochradne na kost nebo promokne, ale v klidu si může vybírat, obcházet stolky s výrobky rozličné nabídky, kochat se i čerpat inspiraci. Asi nejoblíbenější jsou právě Verončiny adventní věnce a svícny, které tvoří spolu s Máriem Kováčem, jsou doslova nádherné a natolik rozličné barevností i stylem, že si vybere opravdu každý.

Málokdo si dovede představit, kolik času a financí za-

berou takové přípravy, a že už od konce září se tomu musí ti dva intenzivně věnovat, aby nám mohli nabídnout dechberoucí přehlídku nápadů.

Samozřejmě i ostatní prodejci mají za sebou mnoho dnů příprav a pečlivé práce, aby návštěvníkům trhu mohli nabídnout ručně vyráběné dekorace či doplňky, ochutnávku vánočních dobrot, ale i výběr dárků pro nejbližší.

Letos se jako prodejci zapojili: Lenka Hrubá (obchůdek Slunovrat) - dárky, Martina Merhautová - ruční práce, Blanka Kocourková - ruční práce, Dana Dumská a Mlčkoví - ruční práce, Veronika Nováková - malované dekorace, Míša Rejentíková - oblečení pro děti, Bláhová Andrea - šperky, čaje, Anežka Muchnová - svíčky, Klára Končelová a Michal Běle - domácí dobrůtky a občerstvení před hospůdkou.

Na přípravě trhu se podílela pořadatelsky samozřejmě obec Zábοří, Zábοřská hospůdka - Erika Ježková, dále Věra Škodová, Marie Antonyová, hudbu zajistil Pavel Marek. Velké díky jménem Veroniky Škodové patří všem, kteří se jakkoliv podíleli na přípravách i výzdobě, ale hlavně návštěvníkům trhu za velkou účast a zájem. Jménem obce Zábοří pak vyslovujeme poděkování všem, kteří přišli pomáhat při zdobení vánočního stromku i při zajištění příprav a průběhu adventního trhu.

Text a foto Jitka Říhová, foto Veronika Škodová

Vítání občánků v Zábοří

Vítání občánků je společenský obřad, při kterém je novorozeně zpravidla na obecním úřadě slavnostně uvedeno do života obce. V sobotu, 5. listopadu 2022 proběhla tato malá milá slavnost i u nás v Zábοří a byli na ní přivítáni do obce čtyři malí občánci: Šárka Bělová, Antonín Brož, Jan Mareš a dodatečně i Daniel Škoda,

kteřý se předchozího vítání nemohl zúčastnit. Pracovnice OÚ Blanka Potůčková přivítala přítomné, kterých se sešlo tentokrát opravdu hodně. Kromě rodičů nechyběli prarodiče a ostatní příbuzní. Potom předala slovo dětem z naší mateřské školy. Šikovné holčičky z mateřinky předvedly pásmo básniček, říkanek a písniček o miminkách a jejich paní učitelka na ně byla právem pyšná.

Následoval projev starosty obce Michala Říšského, který zdůraznil, že narození malého človíčka je tou nejkrásnější událostí nejen pro rodinu, ale i pro obec a celou společnost. Popřál rodičům při výchově dítěte hodně trpělivosti, laskavosti a pevných nervů a těm malým hodně zdraví a lásky v hřejivé náruči svých rodičů. Rodiče se podepsali do pamětní knihy, maminkám byla předána krásná růže a dárek pro dítě od obce.

Přejeme našim novým malým občánkům, aby vyrůstali ve zdraví, lásce a spokojenosti k radosti svých rodičů i obce.

Text a foto Jaroslava Vodičková, Zábοří

Aktuality ze školních škamen

ZÁBOŘÍ ZŠ

Letošní školní rok už se, věřme, že natrvalo, vrátil po koronavirových restrikcích do normálu, což je znát i v mnoha aktivitách, kterých se zábořští žáci v podzimním čase mohli zúčastnit. Podrobnosti přinášíme v jednotlivých článcích.

Školu postihla i velmi smutná událost. Opustila nás navždy p. uč. Dana Šmídová, škola v Záboří na ni bude vždy vzpomínat. Čest její památce.

Závěrem bych Vám chtěl popřát poklidné prožití vánočních svátků a úspěšný nový rok.

Michal Gutwirth

Krabice od bot 2022

Vánoce jsou za dveřmi a naše ZŠ a MŠ se po třídách zapojuje jako každým rokem do projektu Diakonie českobratrské církve evangelické aneb krabice od bot – děti darují dětem. Kontaktováním ČCE Volyně a domluvou počtu darů to jen začíná. Učitelé s dětmi ve třídách společně připraví své domluvené dary - znají jméno obdarovaného a jeho věk, tím se jim usnadní i plnění krabice.

Po naplnění přichází zabalení dárku a správné označení. Následně jsou dary ve čtvrtek 1. 12. 2022 převezeny na sběrné místo – HUSŮV DŮM - do Volyně a předány paní Daniele Zapletalové Grolové, která nám pro každou třídu předala samolepku jako poděkování za účast. Naše dary dále putují do rukou dětí z chudších rodin v oblasti Prachaticka a Písecka, kde jejich cesta končí.

Tímto chci poděkovat všem zúčastněným dětem a učitelům a popřát jim krásné Vánoce.

Text Lenka Filipčíková, foto Martina Řandová

Samhain

Na pondělí 31. 11. 2022 jsem si já a mí spolužáci z 9. třídy připravili pro děti z 1. stupně ukázkou Samhainu, keltského svátku, který je vnímán jako hranice mezi létem a zimou, nebo také den, kdy se stírá hranice mezi živými a

mrtvými. Věřilo se, že se duše zesnulých v tento čas vrací na zem a živí mohou navštívit podsvětí. V našem podání jsme ale spojili Samhain, Halloween a Dušičky. Pro své mladší spolužáky jsme si připravili několik úkolů. Převléknutí za postavy z lesa jsme jim vysvětlili, co Samhain je a co nás čeká, a pak už se mohli pustit do hry.

Na jednotlivých stanovištích je čekalo skládání slov, ochutnávání jídla se zavřenými očima nebo například poznávání hub. Celá hra byla zakončena hledáním pokladu v podobě něčeho sladkého na zub.

Natálie Lísová, 9. třída, foto Lucie Stejskalová

VZPoura úrazům

Tušili jste, že v České republice se téměř každý druhý den stane úraz, který daného člověka připoutá na invalidní vozík? A že většina těchto úrazů se stane úplně zbytečně a bylo možné jim zabránit?

Tohle a spoustu dalších věcí jsme se dozvěděli na besedě VZPoura úrazům, která se 12. 12. konala v naší škole. Jarmila a Honza, upoutaní na invalidní vozík, nám vyprávěli své příběhy – co se jim stalo a hlavně, jak se tomu dalo předejít.

Dozvěděli jsme se, jaké jsou nejčastější příčiny úrazů a jaké nástrahy život na vozíku přináší, jak je to fyzicky, psychicky i finančně náročné. Ale pochopili jsme, že se oba naši hosté navzdory svému handicapu snaží brát život optimisticky, dál žít naplno a sportovat. Všichni jsme si uvědomili, že zdraví máme jen jedno a musíme na sebe dávat pozor.

Žáci 8. třídy, foto MG

Mikulášská nadílka ve škole

Žáci mateřské a základní školy zažili 5. prosince procházku nebem i peklem zároveň. Tuto pohádkovou hru si pro ně připravili žáci devátého ročníku.

Akce byla uspořádána pod vedením třídní učitelky Veroniky Rychtářové a asistentky pedagoga Lucky Stejskalové. Deváťáci ve své třídě připravili výzdobu a hry pro děti z nižších ročníků včetně mateřské školky, samozřejmě nesměly chybět kostýmy čertů, andělů a Mikuláše, které si účastníci povětšinou vyráběli sami. Pro děti bylo připraveno několik stanovišť, kde museli splnit zadané úkoly. K těmto úkolům patřilo např. vaření pekelného guláše, zkouška u nebeské brány, skládání obrázků, skok v pytli a jiné.

Den se velmi vydařil, a to dokonce tak, že děti z mateřské školky nechtěly odejít. Všichni ze soutěžících byli samozřejmě odměněni za píli a spolupráci při plnění úkolů. Ani na devátou třídu se nezapomnělo, ta byla za svou snahu odměněna dárkovými balíčky a pochvalou od pana ředitele (a té si váží nejvíce).

Den se velmi vydařil, a to dokonce tak, že děti z mateřské školky nechtěly odejít. Všichni ze soutěžících byli samozřejmě odměněni za píli a spolupráci při plnění úkolů. Ani na devátou třídu se nezapomnělo, ta byla za svou snahu odměněna dárkovými balíčky a pochvalou od pana ředitele (a té si váží nejvíce).

Ondřej Augustin, 9. třída

Dobrodružné dobytí Blatné

Ráno 2. prosince jsme se sešli u školy, vyšli jsme ze Záběhova a cestou si vyprávěli vtipy a hádanky. Zpívali jsme a tancovali. Procházeli jsme se po cestě, kde moc aut nejezdilo, ale za chvíli jsme museli po hlavní silnici. Poté jsme došli až do Blatné a namířili si to do místní knihovny.

Zde nás vřele uvítali a uvařili čaj na zahřátí. Vyslechli jsme besedu o fantasy a sci-fi literatuře. Ale test nás čekal

taky, a to o Harrym Potterovi. Viděli jsme kus filmu Pán prstenů a s sebou jsme si mohli půjčit i nějaké knihy.

Naše další kroky směřovaly o patro výše do muzea. Zde jsme dostali kvíz, na který jsme museli hledat odpovědi. Nenašli jsme sice všechny, ale moc nás to bavilo.

Šimon Stejskal, 6. třída, foto Petr Ryšlavý

Exkurze 2. třídy do Prahy

Milí rodiče, pokud váháte nad tím, jak zabavit rozjívěné ratolesťi o vánočních prázdninách, mám pro vás skvělý tip. Myšlenka vzešla od třídní učitelky našich zábořských druháků, paní Ivy Kudějové. Ta si pro své žáčky a jejich rodiče naplánovala na úterý 7. prosince celodenní výlet do Prahy, jehož hlavním cílem byla návštěva muzea

Karla Zemana. Říkáte si - nudné muzeum? Nenechte se zmýlit! Naši skupinu uvítala interaktivní výstava složená z ateliérů věnovaných nejznámějším filmům Karla Zemana. Od prvních okamžiků jsme se ponořili do světa filmových triků, animací a loutek. Děti se tak vznesly na létacím stroji a rozhýbaly křídla pravěké vážky jako v Cestě do Pravěku, prošly se po měsíci Barona Prášila a ovládaly animátora a rozpohybovaly na filmovém plátně pravěká zvířata, žasly nad filmovými triky a zhlédly videa, která je vtáhla do děje.

Také jsme si společně zahráli dvě naučné hry, jejichž cílem bylo objevení pokladu, který si pak děti mohly odnést domů jako pěkný suvenýr. Třešničkou na dortu bylo závěrečné filmové studio, kde si naši „herci“ vyzkoušeli, jak se ve skutečnosti natáčí filmová scéna a zahráli si hlavní roli pod taktovkou režiséra v krátké ukázkce.

Kromě zážitků jsme si z muzea odnesli spoustu tematických fotografií a videoukázek na památku, jak jsme se alespoň na malou chvíli stali filmovými hvězdami.

Poté jsme se přesunuli na Staroměstské náměstí, kde už nám Orloj neúprosně odbíjel čas, prošli vánoční trh, posilili se v oblíbeném fastfoodu, zamávali svatému Václavovi a po setmění vyrazili na cestu domů. Věřím, že tu noc spaly všechny děti „jako zabitě“. Ještě váháte?

Za spokojené rodiče Monika Dubědová

Poděkování za milý dar

Mnozí z vás možná v říjnu navštívili posvícenskou taneční zábavu u nás ve vsi. Tady jste se mohli nejen pobavit a zatančit si, ale také jste se pravděpodobně zúčastnili dražby hnetynek, případně si zakoupili lístky do tomboly. Tímto způsobem se nakonec vydělalo 16 tisíc korun, které se hlavní organizátorka akce, Klára Končelová, rozhodla věnovat naší škole.

Za polovinu této částky byly nakoupeny hračky, které udělají dětem z mateřské školy radost pod vánočním stromčkem. Zbýlých 8 tisíc korun bylo využito na nákup nových knížek do školní knihovny. V dnešní době je velice těžké získat pro školu jakékoli finanční prostředky navíc, proto nás tento velkorysý finanční dar velmi mile překvapil a potěšil.

Chci tedy touto cestou jménem všech dětí i učitelů ještě jednou Kláře poděkovat.

Šárka Kučerová

Školáci ze Záborské uspěli v soutěži Čestický brambor

Letos poprvé se žáci Základní školy Záborské zúčastnili literární a výtvarné soutěže Čestický brambor, kterou každoročně pořádá ZŠ a MŠ Čestice spolu s Kulturním spolkem Čestice a Sdružením rodičů při ZŠ a MŠ Čestice. Letošní 28. ročník soutěže měl téma „Bylo, nebylo“. Soutěž byla vyhlášena v září a slavnostní vyhlášení vítězů proběhlo 24. listopadu v sále Lidového domu v Česticích.

Žáci všech ročníků základní školy mohou soutěžit v několika kategoriích rozdělených podle věku a vytvářejí literární či výtvarné práce, které mohou být buď individuální, nebo skupinové. Soutěží se v próze a poezii, děti mohou kreslit, malovat i vytvářet prostorová díla.

Na pomyslné stupně vítězů se postavilo pět žáků ze zábořské školy. V kategorii próza získala třetí místo Magda Kučerová z 6. třídy (viz foto). Ve výtvarných pracích jednotlivců si odnesl zlatou medaili Vojtěch Myslík ze 7. třídy a Eliška Lávičková z 1. třídy získala druhé místo. V kategorii výtvarné prostorové práce obsadili společně třetí místo Emílie Bělová ze 4. třídy a Julie Merhautová z 5. třídy.

Vítězům k úspěchu v okresní soutěži blahopřejeme!

Petr Ryslavý

Vzpomínka na Zdeňka Paška

Dovolte mně, abych se jménem Základní školy v Záborské rozloučil s panem učitelem Zdeňkem Paškem. Ten na zábořské škole působil s kratičkými přestávkami třicet dva let. Když jsem nastoupil v roce 1997 do Záborské a sdílel jsem kabinet právě s ním, trochu jsem se obával, jak budu jako naprostý elév vycházet s tímto učitelským bardem. Mé obavy ovšem byly velmi brzy rozptýleny. Poznal jsem, že mohu spolupracovat s výborným člověkem a pedagogem, od kterého se mohu hrozně moc naučit. Celých osm let, které jsem se Zdeňkem strávil, pro mě bylo velkou školou, navíc nás ještě spojovalo i naše spartánské srdce.

Co pro zábořské občany znamenal, jsem pochopil i po jeho odchodu do důchodu. Až do současnosti se mě Záborskáci pravidelně dotazují, jestli nevím, jak se daří panu učiteli Paškovi. Jeho žáci, dnes již rodiče žáků současných, na něho vždy pravidelně vzpomínají, byl pro ně takovým zlatým Ámosem. Velmi nerad se smírám s myšlenkou, že nás Zdeňk navždy opustil. Je moc smutné, že do kroniky zábořské školy se již nikdy nezapíše. Ale to, co v ní bylo v souvislosti s jeho jménem zapsáno, bude navždy zvěrazněno tučným písmem.

Záborská škola na Tebe, Zdeňku, nikdy nezapomene. Čest Tvé památce!

Michal Gutwirth, ředitel školy

Sraz dříve narozených Záborských

V sobotu 19. listopadu 2022 jsme se my, dříve narození, mohli sejít v Záborské hospůdce na srazu dříve narozených Záborských. Díky covidové přestávce jsme se takto naposledy sešli před třemi roky. Ne všichni, co nám slíbili účast při roznášení pozvánek, se na tuto akci dostavili, a tak se nás tentokrát sešlo „jen“ 26. Den předtím totiž u nás napadlo plno sněhu, a tak se

asi mnohým nechtělo z tepla domova.

Na této akci se podíleli sponzoři: Obec Zábory, SDH Zábory a TJ ZD Zábory. Díky nim jsme mohli ochutnat opravdu výbornou uzenou kýtu a pět druhů vynikajících zákusků, které pro nás upekly kuchařky ve školní jídelně a v jídelně ZD.

Součástí akce bylo nezbytné hromadné focení na sále, zajištěné manželi Říhovými, a tombola, na které se „vyřádl“ hlavní organizátor Pepa Vydra. Tombola byla veselá, jak ji Pepa prezentoval a jak je pro něho typické. Nešlo o žádné drahé ceny, ale nápadité drobnosti, které sehnal bůhví kde. Jak se třeba někdo domníval, že si uvaří druhý den bramboračku, protože vyhrál „suché houby“, mýlil se, protože nešlo o houby z lesa, ale houbičky na mytí nádobí. Nechyběla poznámka, že se musí před použitím namočit. Anebo rehabilitační pomůcka pro důchodce? Tou byla malá zahradní motýčka. Finanční prostředek představovaly čokoládové koruny a eura. Někdo vyhrál i konopí jako drogu pro dříve narozené, což byla francovka Alpa s konopím. O to, abychom si mohli i zazpívat, se postaral harmonikář Karel ze Sedlice, který hrál jako o život.

Děkujeme všem sponzorům, kuchařkám jídelen a hlavně Pepovi, který vše zajistil a zorganizoval, abychom

se mohli sejít. Měl s tím plno práce, vždyť jen harmonikářů měl vytypováno asi pět a všichni postupně odpadávali.

Text Jaroslava Vodičková, foto Jitka Říhová

Zpráva ze shromáždění představitelů okrsků SDH

Dne 18. listopadu 2022 se konalo podzimní shromáždění představitelů okrsků SDH Zábory a Třebohostice v penzionu Zábory. Zúčastnili se velitelé a starostové sborů dobrovolných hasičů z Čechelovic, Bratronic, Lažánek, Zábory, Doubravice, Třebohostic, Zadních Zborovic, Mečichova, Hlupína a Únic. Účelem této schůzky bylo seznámení přítomných s novými informacemi ze sekretariátu Okresního sboru hasičů, které pro nás budou návodem činnosti pro příští rok. Dále byly dohodnuty termíny jednotlivých cvičení v našich obcích.

SDH Zábory oslaví v příštím roce 135. výročí založení sboru a oslava je naplánována na 27. 5. 2023. Stejně výročí založení sboru, tedy 135 let oslaví v příštím roce i SDH v Lažánkách, kde oslava proběhne 17. 6. 2023.

Závěrem shromáždění poděkovali velitelé okrsků p. Poskočil z Třebohostic a p. Čadek ze Zábory všem SDH za jejich záslužnou činnost, kterou všichni provádějí zdarma, což je u nás v současné době zcela ojedinělé.

Josef Vydra, starosta SDH Zábory

SDH Zábory

si Vás dovoluje srdečně pozvat na

Hasičský ples

14. 1. 2023 v Záborské hospůdce

K tanci a poslechu hraje Orchestrion

Zimní „Víte, že....?“

- * **Sníh je z ledových krystalů, jak je vlastně možné, že není průhledný jako led?**

Jde o množství sněhových krystalů a jejich schopnost lámat světlo. Odráží se a láme se na hranách vloček, my tak dostáváme informaci ve formě směsi světla ve viditelné části spektra a ta směs na nás působí jako bílá barva.

- * **Každá vločka sněhu je jiná?** Na svět ještě nepadly dvě stejné sněhové vločky. Kenneth Libbrecht z Kalifornského technologického institutu v Pasaděně pátrá již několik let, jak je to možné a zda přece jen nelze přírodu ošálit alespoň v laboratoři. Dosavadní výzkumy ukázaly, že rozhodujícími momenty pro jejich utváření jsou teplota a vlhkost. Ty se mění na každém metru, a proto dokonce ani z jednoho mraku nepadnou dvě naprosto stejné vločky. A to se každý rok na zemský povrch snese podle propočtů odborníků tolik vloček, kolik vydá jednička a za ní čtyřicet nul. Výpočtem je pravděpodobnost dvou stejných vloček ale $1:10^{768}$, přitom atomů ve vesmíru je podle odhadů „pouze“ 10^{70} .

- * **Bambule na čepici má své opodstatnění nejen v módním stylu?**

Kromě toho, že se jedná o roztomilý doplněk, měla v minulosti bambule i svůj význam pro francouzské námořníky. Když se totiž plavili na rozbouřeném moři, bambule na jejich čepicích měly zabránit tomu, aby se tloukli hlavami o nízké stropy člunů.

- * **Nejlepší jsou vlněné šály a ponožky?** Vlna dokáže vstřebat vlhkost až do výše 30 % své

hmotnosti, aniž by byla vlhká, což je důležité, pokud se pohybujete ve studeném vlhkém podnebí nebo pokud běžíte na vlak a otíráte si do šály svůj pot.

- * **A když už jsme u toho - kdo první vyfotil sněhovou vločku?** Wilson A. Bentley (1865-1931), známý též pod přezdívkou Snowman Bentley či The Snowflake Man, ovládl proces chytání vloček na černý samet a jejich rychlý přenos na mikroskopické sklíčko takovým způsobem, že mohl zachytit jejich obrazy ještě před roztavením nebo sublimací.

První vločku nasnímal po mnoha pokusech 15. ledna 1885. Za svůj život zhotovil více než 5000 obrázků krystalů. Ve spolupráci s Georgem Henrym Perkinsem, profesorem přírodovědy na University of Vermont,

Bentley publikoval článek, ve kterém na základě svých mikrofotografií uvedl, že žádné dvě sněhové vločky nejsou stejné. V roce 1931 Bentley pracoval s meteorologem Williamem J. Humphreyssem na ilustrované knížce Snow Crystals, ve které bylo 2500 fotografií.

Několik týdnů po vydání knihy Bentley při procházce ve sněhové vánici dostal zápal plic, jemuž podlehl. I přes výsledky, kterých dosáhl, není Bentleyho jméno příliš známé a jeho práce se nedostávají na trh často. Největší sbírku jeho snímků - asi 2000 - má muzeum v jeho rodném městě Jerichu ve Vermontu. V aukcích se za jeho fotografie dnes platí obrovské sumy; při poslední aukci se za jednu z fotografií zaplatilo v přepočtu 88 600 korun.

Z činnosti TJ ZD Záboří

Výlet do Radomyšle a okolí

V den našeho významného státního svátku 28. 10. 2022 uspořádali členové zábořského turistického oddílu výlet do nedaleké Radomyšle a okolí. Na cestu jsme vyrazili v 9 hodin ráno a naší první zastávkou se stalo muzeum umístěné v původní středověké kurii přímo v centru Radomyšle. V muzeu jsou mimo jiné umístěny informační tabule, vitríny s keramikou a se šperky, ale také dotyková obrazovka. Prostřednictvím tohoto vybavení je možno dozvědět se mnoho zajímavého z historie městyse.

Horní patro historické budovy slouží jako prostor pro výstavy. Především o výzkumu středověkého pohřebiště a jeho objevení v roce 1963 nám poutavě vyprávěla p. Matoušková, za což jí náleží naše srdečné díky. Nejzajímavějším exponátem, nejenom pro děti, byla replika hrobu středověké upírky.

Mlha na cestě připomínala Šumavu

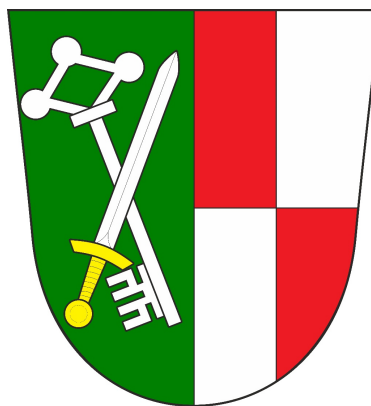
Po prohlídce muzea jsme se již vypravili svižným krokem za naším hlavním cílem, a tím byla vyhlídka na vrchu Jaslov (521 m. n. m.). Po zdolání přibližně 5 km dlouhé trasy, jež vedla polními a lesními cestami, se před námi v záplavě barevných stromů vynořila konstrukce vyhlídky Jaslůvky.

I přesto, že nás na vrcholu hřály polední sluneční paprsky, výhledy na Řepici, Strakonice i šumavská panorama nám zůstaly ukryty pod hustou mlhou. Nikdo z nás si tím však nenechal zkazit náladu a po krátkém odpočinku jsme zvesela vykročili na zpáteční cestu. Ti nejzdatnější z nás si ještě vyběhli křížovou cestou k baroknímu kostelu sv. Jana Křtitele, který se nachází na návrší v blízkosti městečka. Výlet jsme zakončili v nově zrekonstruované restauraci radomyšlské sokolovny, kde si každý z 18 „účastníků zájezdu“ vybral něco dobrého k jídlu a pití.

Těšíme se na příští společně strávený den!

Text a foto Hana Šourková

Informace ze zasedání OZ

3. 11. 2022

- Od 1. 1. 2023 se mění ceník za pronájem klubovny č. p. 4. Pro občany s trvalým pobytem v Záboří je cena nájmu 500 Kč + elektřina - 15 Kč/1kWh, vratná kauce 2000

Kč, pro ostatní nájem 1000 Kč + elektřina - 15 Kč/1kWh, vratná kauce 5000 Kč. Cena elektřiny bude aktualizována podle ceníku. Upraveny budou rovněž smlouvy. Půjčování klubovny budou mít v roce 2023 na starosti obecní zastupitelé pan Václav Běle a pan Petr Bašta. Smlouvy o pronájmu a rezervace termínů budou i nadále registrovány na obecním úřadu.

- Zastupitelstvo obce schvaluje pro rok 2023 tyto výše místních poplatků:

Odpady	Osoby trvale přihlášené	500 Kč/1 osoba
	Rekreační objekt	500 Kč/objekt
Psi	1 pes	60 Kč
	Každý další pes	90 Kč
Vodné a stočné	vodné	30 Kč/1m ³
	stočné	20 Kč/1m ³

- Zvýšila se cena vodného a stočného a s tím související paušální poplatek za stočné pro občany připojené na obecní kanalizaci, kteří nemají vodoměry. Roční poplatek za stočné bude v roce 2023 činit 920,- Kč za 1 osobu, tzn. 230,- Kč za osobu/1 čtvrtletí.
- Od 1. 1. 2023 se zvyšuje sazba za pronájem sportovní haly pro oddíly TJ ZD Záboří z 50 Kč/1h na 100 Kč/1h a pro ostatní z 250 Kč/1h na 350 Kč/1h.
- Finanční dar pro Hospic sv. Jana N. Neumanna o.p.s., Neumannova 144, Prachatice na rok 2023 odsouhlasili zastupitelé obce ve výši 3 000 Kč, částka již byla poukázána na účet organizace.

Za OZ Blanka Potůčková

Změna úředních hodin v kanceláři obecního úřadu Zábork od 1. 1. 2023

V první řadě je potřeba zdůraznit, že se jedná pouze o úpravu úředních hodin (tedy otevírací doby) a nikoliv pracovní doby. Pracovní doba zůstává stále stejná.

Tato úprava bude realizována, aby se v co největší míře předešlo situacím, kdy má být otevřeno, ale z důvodu zařizování záležitostí ve vsi, v Blatné a podobně, je ve skutečnosti zavřeno a na dveřích visí oznámení. Proto byl určen jako zavírací den čtvrtek, kdy se bude řešit maximum záležitostí mimo kancelář OÚ.

Úřední hodiny na Obecním úřadě Zábork od 1. 1. 2023

Pondělí	7.00 – 12.30	13.30 – 15.00
Úterý	7.00 – 12.30	13.30 – 15.00
Středa	7.00 – 12.30	13.30 – 17.00
Čtvrtek	zavřeno	
Pátek	7.00 – 12.00	

Blanka Potůčková

OBEC ZÁBOŘÍ

Vás zve na SILVESTROVSKÝ OHŇOSTROJ
31.12.2022 od 19 hodin „NA KOLMAŇÁKU“
Zájemci o Silvestr v Záborské hospůdce
rezervace u Eriky tel.: 728 876 147

Významného výročí se dožívají

	Leden	Klugnerová Emilie	96 let
		Švecová Marie	81 let
		Vrátný Zdeněk	60 let

Obec Zábork přeje všem jubilantům pevné zdraví!

Nový zábořský občánek

Dne 26. září se Věře Kotálové a Martinu Korousovi narodila dcera Anežka.

Popřejme tímto Anežce na její dlouhou cestu životem hlavně hodně zdraví a štěstí!

Veselé Vánoce

a

šťastný nový rok

srdečně přeje redakce

Na celkových finančních nákladech tohoto vydání zábořského zpravodaje se podílela firma:

KOMPLEXNÍ SLUŽBY V OBLASTI NAKLÁDÁNÍ S ODPADY
SBĚR, SVOZ, TRÍDĚNÍ, ZPRACOVÁNÍ A ZNEŠKODNĚNÍ ODPADŮ • VÝKUP DRUHOTNÝCH SUROVIN
AUTODOPRAVA, KONTEJNEROVÁ PŘEPRAVA • PORADENSKÁ ČINNOST

RUMPOLD-P s.r.o.
Úslavská 27, 301 44 Plzeň
Provozovna Sušice
e-mail: susice@rumpold.cz
www.rumpold.cz

středisko Sušice
Nová 240, 342 01 Sušice
Tel./Fax: 376 520 519
Mobil: 606 732 244

středisko Klatovy
Náměstí míru 65, 339 01 Klatovy
Tel./Fax: 376 323 383
Mobil: 725 571 851